

POLONISTIKA

Literárněvědná polonistika na filosofické fakultě má své kořeny již v období meziválečném. Polonistické problematice věnovali tehdy ve svých přednáškách a publikacích mnoho pozornosti profesori Jiří Horák a Frank Wollman. Ze samostatných publikací jsou těmto otázkám věnovány Wollmanovy práce Zeromski a Reymont (1927) a Julius Słowacki (1927) a versologická studie Josefa Hrabáka Staropolský verš ve srovnání se staročeským (1937).

Po druhé světové válce začala se polonistika realizovat v celé šíři jako samostatná universitní disciplína v rámci slavistického studia. Literárněvědné přednášky a semináře v té době zajišťovali dr. Bohumil Vydra a dr. Mečislav Krhoun, od svého příchodu na filosofickou fakultu konají tuto výuku docent Jiří Krystýnek (* 1913, od r. 1954) a doc. Jarmil Pelikán (* 1928, od r. 1955).

Polonistickou problematikou se v rámci širě slavisticky pojatých přednášek a vědeckých prací zabývali historikové profesori Josef Macůrek (z jeho četných prací jmenujeme aspoň Dějiny polského národa a hlavní redakci dvousvazkové publikace Češi a Poláci v minulosti) a František Hejl, docenti Josef Kolečka, František Mainuš a externisté Milan Kudělka a Vladislav Štastný, literární vědci profesori Frank Wollman, Josef Hrabák, Milan Kopecký a Dušan Jeřábek, teatrologové prof. Artur Závodský a dr. Zdeněk Srna, filmový vědec dr. Zdeněk Smejkal (autor jazykové příručky češtiny pro Poláky Rozmówki czeskie), etnografové prof. Richard Jeřábek a doc. Bohuslav Beneš.

Na oblast dějin slovanských literatur a česko-polských literárních vztahů se ve své vědeckovýzkumné práci zaměřuje doc. Jiří Krystýnek. Samostatně vyšla jeho práce Z dějin polsko-českých literárních vztahů (1966) a skriptum Slovanské literatury I (1964). Zvláštní pozornost věnuje Krystýnek mezoslovanským literárním vztahům, literární problematice beskydské oblasti, otázkám literárního regionalismu a překladům z polské literatury ve 20. století.

Doc. Jarmil Pelikán věnoval nejvíce pozornosti polské literatuře 19. století, zvláště romantické (monografie Recepcja twórczości Juliusza Słowackiego w literaturze i społeczeństwie polskim w latach 1849–1867, 1963, a habilitační práce Juliusz Słowacki wśród Czechów, 1968), česko-polským kulturním, hlavně literárním a divadelním vztahům a překladatelské problematice. V poslední době se zabývá též polskou dramatikou (Stručný nárys dějin polského dramatu, 1971, skriptum).

Literárněvědné polonistice věnuje soustavnou pozornost též externí lektorka fakulty dr. Krystyna Kardyni-Pelikánová (rozsáhlá práce o česko-polských literárních vztazích v šedesátých letech 19. století, 1969, a další studie).

Na fakultě byla napsána řada disertačních a státních (diplomních) prací s polonistickou tematikou. Již v době meziválečné zde vznikly práce: Julius Heidenreich, Vliv Mickiewiczův na českou literaturu (1927), Jiří Krystýnek, Beskydská problematika v literatuře polské a české (1938). V poslední době byly napsány např. tyto disertační práce: Zdeněk Mohr, České překlady z polské poezie a prózy v letech 1945–1965 (1967), Blanka Švandová, Polská romantická poezie v překladech Františka Halase (1969), Zofia Kovářová, Genezja, rozwój i recepcja twórczości Marii Dąbrowskiej (1969).

Jarmil Pelikán